

heder og immuniteter ydes allerede i vidt omfang de i Danmark virksomme diplomatiske repræsentationer og deres personale. Hjemmelen hertil findes spredt i en lang række lovbestemmelser og forordninger, hvoraf flere går tilbage til enevældens dage samt i administrativ praksis. Med henblik på Danmarks ratifikation af Wienerkonventionen og de til konventionen knyttede protokoller om erhvervelse af statsborgerret samt om tvungen bilæggelse af tvistigheder forelægges herved for folketingsforslaget til lov om diplomatiske forbindelser, således at den danske lovgivning og administrative praksis kan tilpasses til de i Wienerkonventionen indeholdte krav.

Følgende bemærkninger fremsættes til det omhandlede lovforslag, idet der henvises til den efterfølgende gennemgang af Wienerkonventionens enkelte artikler:

Wienerkonventionen er af en særegen karakter derved, at dens indhold ikke følger traditionel lovgivningssystematik, men berører så forskellige områder som retspleje, straffelovgivning, sociallovgivning, post- og telekommunikationslovgivning m. m.

For at skabe tilstrækkelig sikkerhed for en effektiv gennemførelse af konventionen og undgå vanskeligheder i forbindelse med dens anvendelse her i landet, har man fundet det mest hensigtsmæssigt at foreslå vedtagelsen af en særlig lov, ved hvilken de af konventionens bestemmelser, hvis gennemførelse kræver lovgivningsmagtens medvirken, sættes i kraft som lov. Virkningen heraf vil være, at ældre lovbestemmelser, som måtte være uforenelige med de pågældende konventionsbestemmelser, ændres eller bortfalder.

En sådan fremgangsmåde, hvorved en konventionstekst — i dette tilfælde dog kun delvis — sættes i kraft her i landet som lov, har ikke tidligere været anvendt i Danmark, hvorimod den benyttes i adskillige andre lande. Fra et forfatningsretligt synspunkt findes der ikke at være noget til hinder for at anvende denne fremgangsmåde. Der kan påvises adskillige eksempler på, at lovgivningsmagten på forhånd har bemyndiget regeringen til at træffe overenskomster med fremmede stater af nærmere angivet indhold. Overenskomster indgået i henhold til lovbestemmelser af denne type er, efter behørig bekendtgørelse i Lovtidende, umiddelbart anvendelige som bestanddel af dansk ret for så vidt deres egen formulering muliggør en sådan umiddelbar anvendelse. Når det således forekommer, at en mellemfolkelig overenskomst gøres til umiddelbar bestanddel af dansk ret ved en på forhånd vedtaget lovbestemmelse, kan det så meget

mindre være betænkeligt, at en overenskomst — helt eller delvis — gøres umiddelbart anvendelig ved en lov, der direkte tager sigte på netop denne konkret foreliggende overenskomst.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1.

I det foreliggende lovforslag bestemmes det i § 1, at fremmede staters diplomatiske repræsentationer og de til sådanne repræsentationer knyttede personer nyder den immunitet og de rettigheder, der er fastsat i Wienerkonventionen af 18. april 1961 om diplomatiske forbindelser og den til konventionen knyttede protokol om erhvervelse af statsborgerskab.

Efter vedtagelsen af denne lovbestemmelse vil Wienerkonventionens bestemmelser om immuniteter og rettigheder altså træde i stedet for evt. modstridende bestemmelser i dansk ret. De øvrige af konventionens bestemmelser kan gennemføres administrativt her i landet.

Forinden nærværende lovforslags forelæggelse har danske ressortministerier (statsministeriet, forsvarsministeriet, finansministeriet, justitsministeriet, indenrigsministeriet, boligministeriet, socialministeriet og ministeriet for offentlige arbejder) imidlertid gennemgået gældende ret og i vidt omfang tillempt denne til Wienerkonventionens bestemmelser. Ved den efterfølgende gennemgang af Wienerkonventionens artikler vil disse bestemmelser blive nævnt. Oprensningen kan dog ikke anses for udtømmende.

Til § 2.

I § 2 gives der udenrigsministeren bemyndigelse til at anvende konventionens bestemmelser restriktivt i forhold til sådanne stater, som anvender disse restriktivt over for Danmark og i forhold til stater, der ikke har tiltrådt konventionen. En sådan fremgangsmåde er berettiget ifølge konventionens artikel 47, stk. 2, litra a.

Til § 3.

I § 3 gives der udenrigsministeren bemyndigelse til ved kgl. anordning at træffe nærmere bestemmelser til lovens gennemførelse.

Til § 4.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden skal ifølge § 4 fastsættes af udenrigsministeren.

Angående de enkelte bestemmelser i konventionen med tilhørende to fakultative protokoller bemærkes følgende: